



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Dionysii Carthusiani, luculenta iuxta ac compendiaria in Acta apostolorum exegesis siue commentaria

Dionysius <Cartusianus>

Coloniæ, 1532

VD16 D 1926

Iob continet Cap. XL. Et agitur in eo de beati Iob patientia & perfectione,
ac disputatione quam habuit cu[m] amicis: de providentia diuina,
corporisque resurrectione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38702

EPI TO. EX IOB

Cap. xv.

Valde mirabilis es domine, et facies tua plena est gratiarum.

Iob continet Cap. XL. Et agitur in eo de beati Iob patientia & perfectione, ac disputatione quam habuit cum amicis: de providentia diuina, corporisque resurrectione.

Caput. I.



Rat Iob vir simplex et rectus ac timens deum, et recedens a malo.

Nudus egressus sum de utero matris meae, nudus reuertar illuc
Dominus dedit dñs abstulit, sicut dñs placuit ita factum est, Sit nomen domini benedictum.

¶ Cap. ij:

¶ Pellem pro pelle & cuncta quae habet homo dabit pro anima sua.

Si bona suscepimus de manu domini, mala cur non sustineamus.

In omnibus his non peccauit Iob labijs suis.

¶ Cap. iij.

¶ Maledixit Iob diei suo & loquutus est. Pereat dies in qua natus sum, & nox in qua dictum est conceptus est homo.

Antequam comedam suspiro, & quasi inundantis aquae sic rugitus meus.

¶ Cap. iiij.

¶ Conceptum sermonem tenere quis poterit? Venit super te plaga & defecisti, tetigit te, & conturbatus es, Vbi est timor tuus, fortitudo tua, patientia tua, & perfectio viarum tuarum?

Recordare obsecro te, quis unquam innocens perijt, quin potius vidi iniquos domino fiante perisse.

D. DION. A ARICK. CART.

Nunquid homo dei cōparatione iustificabitur?
Ecce qui seruiunt ei non sunt stabiles, & in angelis suis reperit prauitatem, quantomagis hi qui habitant domos luteas consumerentur velut a tinea.

¶ Cap. v.

¶ Ad aliquem sanctorum conuertere.
In sex tribulationibus liberabit te, & in septima non videbis malum.

Virum stultum interficit iracundia, & paruulum occidit inuidia

Nihil in terra sine causa fit.

Homo ad laborem nascitur, & auis ad volatum.

Ad deum meum ponam eloquium meum, qui facit magna & inscrutabilia, & mirabilia absque numero.
Qui ponit humiles in sublimi, et mœrentes erigit sospitate. Qui apprehendit sapientes in astutia eorum, & cōsiliū prauorum dissipat.

Beatus homo qui corripitur a domino. In reprobatione ergo domini ne reprobes, quia ipse vulnerat & medetur, percutit, & manus eius sanabunt.

¶ Cap. vi.

Animæ esurienti etiam amara dulcia esse videntur
Sagittæ domini in me sunt, quarum indignatio ebibit spiritum meum, & terrores domini militant contra me.

Ecce non est auxilium mihi in me.

Qui tollit ab amico misericordiam, timorem domini derelinquit.

Quis mihi det vt veniat petitio mea, & quod exspecto tribuat mihi deus?

Respondete obsecro absque contentione. &c.

Nec personabit in faucibus meis stultitia.

¶ Cap. vii.

Militia est vita hominis sup̄ terram, & sicut dies mercenarij dies eius.

Dies mei velocius transierunt quam a texente tela. &c.

Memento mei domine, quia ventus est vitamea. &c.

Sicut consumitur nubes & pertransit, sic ḡ descendit

EPITOME EX LIB. IOB

ad inferos non ascendet.

Loquar in tribulatione spiritus mei, confabulabor
cum amaritudine animæ meæ.

Elegit suspendium anima mea, & mortem ossa mea.

Parce mihi domine nihil enim sunt dies mei. Quid est
homo quia magnificas eum. &c.

¶ Cap. viij.

Nunquid deus supplantat iudicium, & omnipotens
subuertit quod iustum est?

Tu si diluculo cōsurrexeris ad deum, & omnipotentē
fueris deprecatus. si mundus & rectus incesseris statim
eugilabit ad te.

Hesterni quippe sumus, & ignoramus quoniam sicut
ymbra dies nostri sunt super terram.

Spes hypocritæ peribit.

Deus non proijcet simplicem, nec porriget manum
malignis.

¶ Cap. ix.

Nō iustificabitur homo compositus deo, & si vo-
luerit cum eo contendere, non poterit respondere vnū
pro mille. Sapiens corde est, & fortis robore.

Quis restitit ei & habuit pacem? Qui transtulit mon-
tes & nescierunt hi quos subuertit.

Qui commouet terram de loco suo, & columnæ eius
concursetur.

Qui præcipit soli & non oritur, & stellas claudit quasi
sub signaculo.

Qui extendit cælos solus, & gradit super fluctus ma-
ris

Si venerit ad me non videbo eum, & si recesserit a me
non intelligam.

Deus cuius iræ resistere nemo potest, sub quo curuan-
tur qui portant orbem.

Quantus ergo sum ego vt respondeam ei, & loquar
verbis meis cum eo.

Etiā si habuero quippiā iustū nō respondebo ei, sed vt
meum iudicē deprecabor. Si iustificare me voluerō,
os meum condemnabit me.

D. DIONY. A RICK. CART.

Eriam si simplex fuero , hoc ipsum ignorabit anima mea.

Terra data est in manus impij.

Dies mei velociores fuerunt cursore , ptransierunt quasi naues poma portantes .

Verebar omnia opera mea, sciens quod non parceres delinquenti

Auferat a me virgam suam , & furor eius non me terreat.

Neque enim possum metuens respōdere.

¶ Cap . x.

¶ Tædet animam meam vitæ meæ dimittam aduersum me, &c.

Manus tuæ fecerunt me & plasmauerunt me totū, &c.

Scio domine quia vniuersorum memineras.

Si iustus fuero, non leuabo caput

Quare de vulua eduxisti me qui vtinam consumptus essem, &c.

Dimitte ergo me vt plangam paululum dolorem meum, &c.

¶ Cap . xi.

¶ Nunquid qui multa loquitur non audiet, aut vir verbosus iustificabitur

Vtinam deus ostenderet tibi secreta sapientiæ suæ, & quod multiplex esset lex eius, vt intelligeres quod multo minora exigaris ab eo, quā mereatur iniquitas tua. Forsitan vestigia dei comprehendes, & vsque ad perfectum omnipotentem reperies .

Excelsior cælo est, & qd factes? Profundior inferno, & vnde cognosces? Longior terra mensura eius, & latior mari.

Si subuerterit omnia vel in vnum coartauerit, quis cōtradictet ei .

Ipsē (scilicet deus) nouit hominum vanitatem, & vidēs iniquitatem nonne considerat?

Vir vanus in superbiam erigitur , & tanquam pullum onagri se liberum natum putat

Oculi impiorum deficient, & effugium peribit ab eis

EPITO. EX LIB. IOB

& spes illorum abominatio erit.

Cap. xi.

Qui deridetur ab amico suo, inuocabit deum & exaudiet eum.

Deridetur iusti simplicitas.

Quis ignorat, quod omnia hæc manus domini fecerit?
In cuius manu anima omnis uiuentis, & spiritus uniuersæ carnis hominis.

Nonne auris vba diiudicat, & fauces comedētis saporē
Inantiq; est sapientia, & in multo tpe prudentia.

Si continuerit aquas omnia siccabuntur, si emisserit eas
subuertent terram.

Ipsē nouit decipientem & eum qui decipitur.

Qui (scilicet deus) reuelat profunda de tenebris, & producit in lucem.

Qui immutat cor principum terræ

Cap. 13.

Ad omnipotentem loquar, & cū deo disputare cupio
Vtinam taceretis, vt putaremini esse sapientes.

Audite correctiones meas, & iudicium labiorum meo-
rum attendite.

Nunquid deus indiget vestro mendacio, vt pro illo lo-
quamini dolos?

Nunquid deus decipietur vestris fraudulentijis, ipse ar-
guet vos & statim turbabit vos.

Etiamsi occiderit me, in ipso sperabo.

Vias meas in conspectu eius arguam, & ipse erit salua-
tor meus.

Nō veniet in conspectu eius omnis hypocrita.

Quantas habeo iniquitates & peccata, scelera, &c.

Cap. 14.

Homo natus de muliere breui viuens tempore, &c.

Numerus mensium eius apud te est. Constituisi termi-
nos eius, qui præteriri non poterunt.

Quis mihi tribuat vt in inferno protegas me, &c.

Cunctis diebus quibus nunc milito expecto donec ve-
niat.

Tu quidem gressus meos dinumerasti, &c.

V

D. DIONYSI A R I C K. C A R.

Signasti quasi in sacco delicta mea.

Lapides excuant aquæ, & alluione paulatim terra consumitur.

¶ Cap. xv.

Nunquid sapiens respondebit quasi in ventum loquens
& implebit ardore stomachum suum.

Loqueris quod tibi non expedit.

Quantum in te est euacuasti timorem.

Os tuum n. condemnabit te & non ego, & labia tua respondebunt tibi.

Nunquid grande est vt consoletur te deus, sed verba tua praua hoc prohibent.

Quid te eleuat cor tuum, & quasi magna cogitans attonitos habes oculos? Quid timet contra deum spiritus tuus? Quid est homo vt immaculatus sit, & iustus appareat natus de muliere.

Ecce inter sanctos eius nemo immutabilis, & cæli non sunt mundi in conspectu eius. Quantomagis abominabilis & inutilis homo, qui bibit quasi aquam iniquitatem.

Cunctis diebus suis impius superbit.

Sonitus terroris semper in auribus impij, et cum pax fit ille semper infidias suspicatur.

Angustia vallabit impium sicut regem qui paratur ad prælium.

Tetendit contra deum manum suam.

Non credat frustra quod aliquo precio redimendus sit antequam dies eius impleantur peribit.

¶ Cap. xvi.

Consolutores onerosi omnes vos.

Hofis meus terribilibus oculis me intuitus est. &c.

(Ista de Christi passione optime accipi possunt, quia & Iob figura extitit Christi.)

Ego ille quondam opulentus repente contritus sum.

Ecce in cælo est testis meus, & conscius meus in excelsis.

Semitam per quam r. ð reuertar ambulo.

¶ Cap. xxv. ij.

EPITOM. EX PRO.

Spiritus meus attenuabit, dies mei breuiabuntur. &c.
Cor eorum longe fecisti a disciplina, propterea non exaltabuntur.

Tenebit iustus viam suam, & mundis manibus addet fortitudinem.

In profundissimum inferni descendent omnia mea.

¶ Cap. xvij.

Intellige prius, & sic loquamur.

Quid perdis animam tuam in furore tuo?

Lux impij extinguetur, & precipitabit eum consilium suum.

¶ Cap. xix.

¶ Irat⁹ est contra me furor dñi, & sic me habuit quasi hostem.

Quem maxime diligebam, auersatus est me.

Pelli meae consumptis carnibus adhaesit os meum.

Scio enim quod redemptor meus, viuit.

¶ Cap. xx.

Cogitationes meae variae succedunt sibi, & mens in diuersa rapitur.

Doctrinam qua me arguis audiam.

Laus impiorum breuis est, & gaudium hypocritae ad instar puncti.

Si ascenderit ad caelum superbia eius, & caput eius nubes tetigerit, quasi in sterquilinum in fine perdetur.

Velut somnium auolans non inuenietur, transiet quasi visio nocturna.

Luet quae fecit omnia, nec tamen consumetur, iuxta multitudinem adinventionum suarum, sic & sustinebit. (Nota haec sunt verba Sophar Naamathites in quibus vitam fatetur post hanc vitam.)

Reuelabit caeli iniquitatem eius, & terra aduersus eum consurget &c. Haec est pars hominis impij a deo.

¶ Cap. xxi.

Audite quæso sermones meos, & agite penitentiam.

Nunquid contra hominem disputatio mea est, ut merito non debeam contristari?

Quare ergo impij viuunt, subleuati sunt confortatique diuitijs? Semen eorum permanet coram eis, & non est super vos virga dei, Ducunt in bonis dies suos, & in

D. DIONY. A R I C K. C A R T.
puncto ad inferna descendunt. Qui dixerunt deo re-
cede a nobis, scientiam viarum tuarum nolumus. Quo-
rum consilium longe sit a me. In diem perditionis ser-
uatur malus, & ad diem furoris ducetur, & de furo-
re omnipotentis bibet.

¶ Cap. xxij.

Nunquid deo comparari potest homo, etiam cum per-
fectæ fuerit scientiæ?

Quid prodest deo si iustus fueris, aut quid ei confers,
si immaculata fuerit vita tua?

Propter maliciam tuam circumdatus es laqueis, con-
turbat te formido subita.

An cogitas quod deus excelsior cælo sit, nec nostra cõ-
siderat, & circa cardines cæli perambulat.

Semitam seculorum calcauerunt viri iniqui, qui ante te-
pus suum sublatisunt. Videbunt iusti & lætabuntur,
& innocens subsannabit eos.

Acquiesce deo & habeto pacem, & per hoc habebis fru-
ctus optimos.

Erit omnipotens contra hostes tuos. Tunc super om-
nipotentem delitijs afflues, & eleuabis ad deum faciem
tuam.

Qui humiliatus fuerit erit in gloria, & saluabitur inno-
cens. Saluabitur autem mundicia manuum suarum.

¶ Cap. xxij.

Quis mihi tribuat vt agnoscam & videam illum, & ve-
niam vsque ad solium eius?

Nolo multa fortitudine contendat mecum, & magni-
tudinis suæ mole me premat.

Si ad orientem iero non apparet, & si ad occidentem nõ
intelligam eum.

Deus scit viam meam, & probauit me quasi aurum quod
per ignem transit.

Vestigia eius sequutus est pes meus.

Deus solus est, & cogitationem eius nemo auertere po-
test, & anima eius quodcumque voluit fecit

Itcirco a facie eius turbatus sum, & considerans eum
timore sollicitor.

E P I T O M. E X I O B

Deus emollit cor meum & omnipotēs conturbauit me.

¶ Cap. xxv.

Ab omnipotente non sunt abscondita tempora.

Deus inultam abire non patitur.

Ipsi fuerunt rebelles lumini, nescierunt vias eius (scilicet dei). Ad nimium calorem transeat ab aquis niuiū.

Obluiscatur eius misericordia, & dulcedo illius ymis.

Dedit illi deus locum pœnitentiæ, & ille abutitur eo in superbiam.

¶ Cap. xxv.

Potestas & terror apud ipsum est, qui facit concordiam in sublimibus suis.

Nunquid est numerus militum eius, & super quem nō surgit lumen ipsius. Ecce etiam luna non splendet, & stellæ non sunt mundæ in conspectu eius.

Quantomagis homo putredo, & filius hominis vermis?

¶ Cap. xxvi.

Qui extendit aquilonem super vacuum, & appēdit terram super nihil.

Qui ligat aquas in nubibus suis, vt non erumpant pariter deorsum.

Terminū circundedit aquis, vsq; dum finiant lux & tenebrę.

Columnæ cæli contremiscunt & pauent ad nutum ipsius. In fortitudine illius repente maria congregata sunt, & prudentia eius percussit superbum.

Spiritus eius ornauit cælos, & obstetricante manu eius eductus est coluber tortuosus.

Ecce hæc ex parte dicta sunt viarum eius. Et cum vix paruam stillam sermonum eius audierimus, quis poterit tonitruum magnitudinis eius intueri?

¶ Cap. xxvij.

Donec deficiam nō recedā ab innocētia mea. Iustificatio nem meā quam cœpi tenere nō deserā. Neq; enim repēdit me cor meū in omni vita mea.

Nunquid deus audiet vocem hypocritæ, cum venerit super eū angustia, aut poterit ī omnipotēte delectari?

Quid sine cā vana loqmini? Diues cū dormierit nihil secum auferet. Apprehendet eum quasi aqua inopia.

¶ Cap. xxviii.

D. DIONY. A RICK. CART.
Sapientia vero vbi inuenitur, & quis est locus intelligentiæ.

Nescit homo precium eius, nec inuenitur in terra suauiter viuentium. Non dabitur aurum obryzum pro ea. Non conferetur tinctis Indiæ coloribus, nec lapidi sardonico preciosissimo vel saphyro.

Trahitur autem sapientia de occultis.

Lapis solutus calore in æs vertitur.

Perditio & mors dixerunt, auribus nostris audiuius famam eius.

Ecce timor domini ipsa est sapientia, & recedere a malo intelligentia.

Tempus posuit tenebris, & vniuersorum finem ipse considerat, & omnia quæ sub cælo sunt respicit.

¶ Cap. 29.

¶ Quis mihi det vt sim iuxta dies pristinos, quibus deus custodiebat me. Quando splendebat lucerna eius super caput meum, & ad lumen eius ambulabam.

Oculus fui cæco, & pes claudus. Pater eram pauperis, & causam quam ignorabam, diligentissime inuestigabam. Si ridebam ad eos, non credebant.

Cum sederem quasi rex circumstante exercitu, erant tamen merentium consolator.

¶ Cap. 30.

¶ Nunc autem in memetipso marcescit anima mea, &c. Clamo ad te & non exaudis me. Sto & non respicis me. Mutatus es mihi in crudelem, & in duritia manus tuæ aduersaris mihi.

Scio quia morti trades me vbi constituta est domus omni viuenti.

Flebam quondam super eo quod afflictus erat, & compatiebatur anima mea pauperi.

Expectabam bona & venerunt mihi mala, præstolabar lucem, & eruperunt tenebræ.

¶ Cap. 31.

¶ Pepigi fœdus cum oculis meis, ne cogitarẽ quid de virginibus. Nonne deus considerat vias meas, & cunctos gressus meos dinumerat.

EPITO. EX LIB. IOB.

Si contempsi subire iudicium cum seruo meo & ancilla mea, &c.

Quid faciam cum surrexerit ad iudicandum deus, & cū quæserit quid respondebo illi. Nunquid non in vtero fecit me qui & illum (s. pauperem vel seruum.)

Ab infantia mea creuit mecum miseratio

Semper enim quasi tumentes fluctus super me, timui deum, & pondus eius ferre non potui.

Si putavi aurum robur meum, & obryzo dixi, fiducia mea. Si lætatus sum super diuitijs meis multis.

Si gauisus sum ad ruinam eius qui me oderat, & exultavi quod inuenisset eum malum.

Si abscondi quasi homo peccatum meum, & celavi in sinu meo iniquitatem meam.

Quis mihi tribuat, vt desyderium meum audiat omnipetens.

¶ Cap. 32.

Iunior sum tempore, iccirco demisso capite verit⁹ sum indicare vobis scientiam meam.

Sed vt video spiritus est in homine, & inspiratio omni potentis dat intelligentiam

Plenus sum sermonib. & coartat me spiritus vteri mei. Non accipiam psonam viri, & deum hoī non æquabo.

Nescio q̄ diu subsistam, & si post modicum tollat me factor meus.

¶ Cap. 33.

Simplici corde meo sermones mei, & sententiam purā labia mea loquentur.

Spiritus dei fecit me, & spiraculum omnipotentis viui ficauit me. Ecce me sicut & te fecit deus, & de eodem luto formatus sum.

Semel loquitur deus, & secundo idipm non repetit.

Per somnium in visione nocturna aperit aures viros.

Peccaui & vere deliqui, & vt eram dignus non recepi.

¶ Cap. 34.

¶ Audite sapientes verba mea, & viri crudiri auscultate me.

Iudiciū eligamus & inter nos vidcamus qd sit melius.

Ideo viri cordati audite me.

Absit a deo impietas, & ab omnipotente Iniquitas.

D. DIONY. A RICK. CART.

Opus enim hominis reddet ei, & iuxta vias singulorum
& restituet eis.

Quem enim constituit alium super terram, aut quem
posuit super orbem quem fabricatus est?

Si direxerit homo ad deum cor suum, spiritum illius &
flatum ad se trahet.

Nunquid qui non amat iudicium sanari potest?

Deo concedente pacem, quis est qui condemnet

Qui regnare facit hominem hypocritam propter pec-
cata populi.

Pater mi ne desinas ab homine iniquitatis, qui addit
super peccata sua blasphemiam.

Cap. 35.

Si peccaueris quid ei nocebis, porro si iuste egeris quid
donabis ei?

Homini qui similis est tui nocebit impietas tua, & fi-
lium hominis adiuuabit iusticia tua.

Non dixit ubi est deus qui fecit me, qui dedit carmina
in nocte, qui docet nos super iumenta terrae, & super
volucres caeli erudit nos.

Omni potens causas singulorum intuebitur.

Cap. 36.

Deus potentes non abiicit cum & ipse sit potens

Simulatores & callidi prouocant iram dei

Ecce deus excelsus in fortitudine sua, & nullus ei simi-
lis in legislatoribus. Quis poterit scutari vias eius aut
quis ei dicere potest, operatus es inique?

Non te ergo superet ira ut aliquem opprimas, nec mul-
tudo donorum inebriet te.

Omnes homines vident deum, vnusquisque intuetur
procul. Ecce deus magnus vincens scientiam nostram.

Cap. 37.

Nunquid scis quando praeceperit deus pluuijs, ut osten-
derent lucem nubium eius?

Tu forsitan cum eo fabricatus es caelos, qui solidissimi
quasi aere fusi sunt.

Nos quippe inuoluimur tenebris.

Ab aquilone auge venit, & a deo formidolosa laudatio

E P I T O. E X L I B. I O B

Digne eum inuenire non possumus.

Magnus fortitudine & iudicio & iusticia, & enarrari non potest. Ideo timebunt eum viri, & non audebunt contemplari omnes qui sibi videntur esse sapientes.

¶ Cap. 38

Quis est iste inuoluens sententias sermonib. imperitis
Accinge sicut vir lumbos tuos.

Vbi eras quando ponebam fundamenta terræ. Indica mihi si habes intelligentiam, quis posuit mensuras eius, vel quis retendit super eam lineam? Super quo bases eius solidatæ sunt?

Cum me laudarent simul astra matutina, & iubilarent omnes filij dei.

Quis conclusit ostijs mare, quando erumpebat quasi de vulua procedens? Cum ponerem nubem vestimentum eius, & caligine illud quasi pannis infantia inuoluerem? Circumdedi illud terminis, & posui vinctes & ostia & dixi. Hucusq; venies & non procedes amplius, & hic cõfringes, tumentes fluctus tuos.

Nunquid coniungere valebis micantes stellas pleiades aut gyrum arcturi poteris dissipare?

Nunquid nosti ordinem cæli, aut pones rationem eius in terra?

Quis posuit in visceribus hominis sapietiam, aut quis dedit gallo intelligentiam?

Quis enarrabit cælorum rationem, & concentum cæli dormire quis faciet?

Quis præparat coruo escam, quando pulli eius clamant ad deum, vagientes eo quod non habeant cibos?

¶ Cap. 39.

¶ Dixit dominus ad Iob. Nunquid qui contendit cū deo, tam facile conquiescet? Vtique qui arguit deum, debet & respondere ei.

¶ Cap. 40.

¶ Fortitudo eius in lumbis eius, & virtus illius in umbilico ventris eius

I pse est principium viarum dei. Qui fecit cum applicabit gadium eius.

D. DIONYSI A RICK. CART.
Sub umbra dormit in secreto calami, in locis humetibus.
Ecce absorbebit fluuium & non mirabitur, & habet fiducia
quod influat Iordanis in os eius.

¶ Cap. 41.

Quis resistere potest vultui meo? Omnia quæ sub cælo
sunt mea sunt.

Non parcam ei verbis potentibus, & ad deprecandum
compositis.

Cor eius quasi lapis induratur.

Cum sublatus fuerit timebunt angeli, & territi purga
buntur.

Non est super terram potestas quæ comparetur ei, quia factus
est ut nullum timeret. Omne sublime videt

Ipse est rex super vniuersos filios superbiæ.

¶ Cap. 42.

Scio domine quia omnia potes, & nulla te cogitatio
latet.

Ideo insipienter loquutus sum, et quæ ultra modum ex
cederent scientiam meam.

Auditu auris audiuit te, nunc autem oculus meus videt te.
Idcirco ipse me reprehendo, et ago poenitentiam in farina
et cinere.

Addidit dominus omnia quæ fuerant Iob duplicia.
Vocauit Iob nomen vnius filiarum, diem, et nomen secundarum
Cassiam, et nomen tertiarum Cornustib^{us}. Non sunt in
veteris mulieres speciosæ sicut filiarum Iob in vniuersa terra
Vixit autem Iob post hæc centum quadraginta annis, et vi
dit filios, et filios filiarum suarum, usque ad quartam generationem,
et mortuus est senex et plenus dierum.

Salomonis Prouerbia continet Cap.
XXXI. Et agitur in eis de instructione & disciplina incipientium seruire
deo: & de correctione morum, in
formationeque virtutum.

Caput. I.